

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. – Parlament Europejski/Komisja Europejska

(Sprawa C-144/21) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja wykonawcza C(2020) 8797 – Udzielenie zezwolenia na określone zastosowania trójtlenku chromu – Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 – Rejestracja, ocena i udzielanie zezwoleń w zakresie chemikaliów oraz ograniczenia mające zastosowanie do tych substancji – Artykuł 60 – Udzielanie zezwoleń – Obowiązek wykazania, że korzyści społeczno-ekonomiczne przewyższają ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska wynikające z zastosowania danej substancji oraz nie istnieją odpowiednie alternatywne substancje lub technologie – Artykuł 62 – Wnioski o udzielenie zezwolenia – Artykuł 64 – Procedura podejmowania decyzji dotyczących udzielania zezwoleń]

(2023/C 205/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Ionescu Dima, M. Menegatti i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: W. Broere, M. Heikkilä i T. Zbihlej, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Stwierdza się nieważność art. 1 ust. 1 i 5 oraz art. 2–5, 7, 9 i 10 decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 8797 z dnia 18 grudnia 2020 r. zezwalającej częściowo na określone zastosowania trójtlenku chromu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Chemservice GmbH i in.) w zakresie, w jakim artykuły te dotyczą zezwoleń na zastosowania 2, 4 i 5 oraz na zastosowanie 1 w odniesieniu do sporządzania mieszanin do zastosowań 2, 4 i 5.
2. Skutki decyzji wykonawczej C(2020) 8797 zostają utrzymane w mocy na okres nieprzekraczający jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku.
3. Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Procedura wszczęta przez Starkinvest SRL

(Sprawa C-291/21, Starkinvest) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 655/2014 – Procedura europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym – Warunki wydania takiego nakazu – Artykuł 4 – Pojęcie „orzeczenia” – Artykuł 7 – Pojęcie „orzeczenia zobowiązującego dłużnika do zapłacenia roszczenia” – Orzeczenie sądowe nakazujące dłużnikowi zapłatę kary pieniężnej w przypadku naruszenia nakazu zaprzestania – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 55 – Zakres stosowania]

(2023/C 205/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnioskująca: Starkinvest SRL

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych

należy interpretować w ten sposób, że:

orzeczenie sądowe nakazujące dłużnikowi zapłatę kary pieniężnej w przypadku przyszłego naruszenia nakazu zaprzestania, które nie określa tym samym ostatecznie wysokości tej kary pieniężnej, nie stanowi orzeczenia zobowiązującego tego dłużnika do zapłacenia roszczenia w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym wierzyciel, który wnosi o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, nie jest zwolniony z obowiązku przedstawienia dowodów wystarczających do przekonania sądu rozpatrującego wniosek o wydanie tego nakazu, że jego roszczenie przeciwko dłużnikowi zostanie prawdopodobnie co do istoty uwzględnione.

(¹) Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – DIGI Communications NV/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala

(Sprawa C-329/21 (¹), DIGI Communications)

[Odesłanie prejudycjalne – Telekomunikacja – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Dyrektywa 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) – Artykuł 4 ust. 1 – Dyrektywa 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach) – Artykuł 7 – Przyznawanie praw użytkowania częstotliwości radiowych – Postępowanie aukcyjne – Spółka holdingowa niezarejestrowana jako dostawca usług łączności elektronicznej w danym państwie członkowskim – Wykluczenie z postępowania w sprawie przyznania – Prawo odwołania się od decyzji o przyznaniu]

(2023/C 205/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DIGI Communications NV

Druga strona postępowania: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala

przy udziale: Magyar Telekom Nyrt.

Sentencja

1) Artykuł 7 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r.,